पेल रक्यो चुरा॰ छम॰ सक॰ मेट्। पावयित ते स्पीपनत्-पल न॰ पन-सन्। १मांसे न॰ समरः "द्यगुर्धन्यो झारकानः प्रायः प्रष्टात्मकः। तैः पन् सासु तत्मछ्या द्यख दत्यिभिधीयते स्थीति॰ एस्ते २कानभेदे 'पनं त स्वीकिनेमोनैः सापरिसिद्धमानसम्। तोनकात्नतयं स्थेयं क्योतिसीः स्थितसम्मतम् ति॰ त॰ एस्ते १मानभेदे "पनं कर्षचत्प्यम् एस्ते १क्ष्मेषत्यये प्रकान त्रक्ष्माने प्र॰ हेम ॰ 'साद्दोद्यो विध्वद्दिनादे नितः पन्नोऽक्षय स स्व तक्तीः' सि॰ यि॰ एस्तायां विष्वद्दिनादे स्थान नतौ प्र॰। [तम् या॰ यत्। पानद्यायो राजनि॰। पलक्या स्ती पन्ने + स्वार्थे क पन्न मानं तत्पुष्टये हिः लाज प्र॰ वनक्ष+प्रभो॰। श्वीतवर्थे १स्ने तवर्थ्युक्ते त्रि॰ यक्ष॰ १८१४ वेद्दी॰।

पलचार पु॰ वजस नांवस चार इव छत्पादकत्वात्। यो चित सिका॰ तत्पाकेन मांयात्पत्ते सास्य तथात्वस्। पलगण्ड पु॰ पजं मांयभिव स्ट्टादिना भित्तिं गण्डति वद्-नैकदेयमिय करोति गड़ि—वदनैकदेये खख्। छेपके (राज) खनरः।

पलङ्ग तिः प्रबम् कटित खांवरणोति भीत्या कट-बाव-रणे वाः खण् सम्। भीरौ तिकाः भोत्या सांस्था-वरणसेव करणात्तस्य तथात्मम्। [धातौ तिकाः। पलङ्गप् पुः पखं करोति स-बाः खण् सम्। पितास्थ पलङ्गप् पुः पखं कपति कथ-वाः खण् सम्। १राचरी मंदिः स्त्रियां जातित्वात् क्षेत्रः। २कणगुगुखौ पुः राजितः २ बाचायाम् ४रास्नायां ५ स्वर्णायां ६ किंगुके १ सहायावस्यां १। मिलकायाञ्च स्त्री राजितः।

पत्तद् ति पत्तं सांसं ददाति सैवनेन दा-क । १ सेयनेन सांसतारके द्रव्यभेदे २ देशभेदे १ नगरी भेदे स्ती । "कन्या पत्तद्रनगरपामश्वदात्तरपदात्" पा (कन्यादिपञ्चकोत्तर रपदाहे भवासिनो छदाच्छः) भवाधे ह । दिच्च पत्रद्रीय दिच्च पत्रद्रिक । पत्रद्रां भवः पद्या । स्वया पत्रद्रा । पत्रद्रा । स्वया । स्वया । पत्रद्रा । पत्रद्रा । स्वया । पत्रद्रा । पत्रद्

पलदादि प्रः ''मस्योत्तरपद्यवद्यादिकोपवादण्"पाः खण्प्रत्यथिनिमक्ते पद्धगणे स च गणः पाःगः उत्तो यथा
''पबदी परिषद् रोनक पाड़ीक कवकीट बद्धकीट काः स्वीट कमवकीट कमवकीकर कमविनदा गोडी नैकती पारखा पूरिंग गोमती पट्युर उद्यान बहालीन' ! पलप्रिय पंक्ती पर्वं प्रियमस्य । श्काके राजनि व्हियां टाप्। प्रवतिमयाद्योऽस्यतः श्मांविषयमाते हिन्।

पलभा को गवस अवस भा। विष्वदृदिनाई जायां यहुः
कायायाम्। "मेवादिगे वायनस्त्रयभागे दिनाई जा भा
पवभा भनेत् हा" पह्वाघयम्। खन्नभाविष्वद्वादः
योऽप्यत्र "भुजोऽच्वभा कोटिरिनाङ्गु को ना" वि॰िष्यः
"खन्नभा नाम पन्नमा"प्रमिताः "रेखा प्राच्यपरा बाध्या
विष्वद्वा यहस्तया" स्॰िष् रङ्गायव्याच्याद्वा विस्तरो द्वस्यः।

पलल न॰पछ-कलण्। १मांसे २ पहाँ १ तिल पूर्वे च "पछलं तिलक्ष कर स्थात् तिल पूर्व च पिटकम्" राजनि॰। पलं खाति छा-क। धराचाचे पु॰ स्ती मेदि॰ स्तियां झाति-त्वात् स्थोण्। "पलल मधुरं क्यां पित्तास्वल प्राप्टस् पण्डलन्त समास्वातं सेचा तिल पिटकम्" वैदाकोक्ते (तिल क्षटा) एपिटकभेदे "पललं मजकद् ह्यां वातक्षं कफपित्तला्। हं इत्यं गुरू ह्या स्तियः मूलनिव-संकम्" तल तहु या छताः।

पलल उत्र पु॰ पवलं ज्य त्यति ज्वर- विष् च च । हु छः ।

पत्ते भातो इवा॰ । [ब्द् ष॰ ।

पललास्यय पु॰ पवले चायते चा+शो- च च । गत्व रोने

पलव पु॰ पव+शा॰ भावे ध च पवतो गतितो वाति रचति

वा-क । जीवतां धतमत् खानां गतिरोधके (पोको)

भेत्स्थारयासाधने यन्त्रभेदे लिकाः।
पलस्ति लि॰पब--ना॰ यस्ति । १पचिते २दीवाँयुवि पह॰१।
५२ १६ भा॰।
पलागिन पु॰ पबस्य मांसस्य पाचकोऽन्निरित । पित्ते धातौ
पलाग्र न॰ पबस्यामं सारांशः। मांससारांशे इरिवं॰
८८६२ ज्ञो॰।

पलाइ पंची॰ यसप्रधानमङ्गं यस । गिरामार इता॰
पलाइ पु॰ पत्तस्य मांससायङ्गिवाचरित स्वयः म्बान्स्यः
चारे क्षिण न्यस्का॰ ता । मूनकभेदे (पेयाक) "पनायस्कुर्यन्नेट्य दुगंन्नो स्वदूषकः। पनायस्कुरा गुने ।
क्षेत्री रक्षोनस्वय्ये गुने । स्वाद्रपाकरको रत्तस्यः कफः ।
क्षेत्रातिपत्तनः। इरते केवलं वातं वनवीयं करो गुदः ।
भावप्र० । तद्भच्यो दोषः "पनायस्कुं विद्वराइस्य
स्वाद्यास्वर्वे पार्थिः। स्तत्वान्ताः स्वत्। स्वस्य स्वर्थास्य स्वर्थे प्राविष्यः प्रतिका प्रतिका स्वर्थे । स्वर्थे स्वर्ये स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे स्वर्थे